

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Lovforslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2609).

Sagen sattes til Forhandling.

Inden rigsministeren (Kragh): Det her foreliggende Lovforslag er jo en gammel og god Bekendt af det høje Folketing. Jeg skal derfor heller ikke i Enkeltheder komme ind paa Lovforslagets Bestemmelser, men skal indskrænke mig til at fremsætte nogle Bemærkninger om de Ændringer, Lovforslaget har gennemgaaet, siden den 20. Januar 1920 forlod det høje Folketing. De Ændringer, der siden da er kommet, er dels foretaget af Regeringen, dels af det høje Landsting. Hvad angaar de af Regeringen foretagne Ændringer, skal jeg meddele, at de dels angaar Bestemmelserne i § 3, 2det Stykke, om, at en Drik, som kun indeholder $\frac{1}{2}$ Rumprocent Alkohol eller derunder, ikke skal henregnes til stærke Drikke i Lovens Forstand, og dels, at det tidligere Lovforslags § 7, 6te—9de Stykke, som indeholdt Reglerne om uheldig Medhjælp paa Beværtninger og Gæstgiverier, er blevet fjernet, efter at der i forrige Rigsdagssamling er gennemført en Lov, som indeholder de paagældende Bestemmelser, nemlig Lov Nr. 151 af 1. April 1921.

Om den først her nævnte Ændring, som er indsat i Lovforslaget paa Regeringens Initiativ, skal jeg bemærke, at der i Bemærkningerne til det Landstinget forelagte Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke er udtalt om denne Ændring følgende:

„I en til den 2den Ædruelighedskommission afgivet Erklæring angaaende de saakaldte alkoholfri Drikke, navnlig med Hensyn til Lagringens Indflydelse paa Alkoholindholdet, har Statsprøveanstalten udtalt, at den overvejende Del af de alkoholfri Drikke fremstilles af de samme Raastoffer, der finder Anvendelse i Alkoholgæringsindustrien. Vanskeligheden ved Fremstillingen bestaar i at forhindre, at Produkterne kommer til at indeholde for meget Alkohol. For Øllets og Vinens Vedkommende naar man let til et tilfredsstillende Resultat i den Henseende, idet man ganske simpelt lader Alkoholgæringen forløbe helt ud og derpaa fjerner den dannede Alkohol ved Destillation. Anderledes stiller Forholdene sig ved de Drikke, til hvis Fremstilling der anvendes Frugtsafter

(Most og Limonade), idet det i Praksis er umuligt at tilberede den færdige Drik uden at undgaa en begyndende Gæring af Saften, hvilket atter er ensbetydende med, at disse Drikke altid kommer til at indeholde en ringe Mængde Alkohol. I de Lande, Svejts og Tyskland, hvor man — Anstalten bekendt — er naaet længst frem med Arbejdet for en Regulering af Handelen med disse Varer, har man taget Hensyn til dette Forhold ved at opstille følgende Definition: „Ved en som „alkoholfri“ betegnet Drik forstaaes en saadan, der ikke indeholder mere end 0,5 Volumenprocent Alkohol.“ Denne Fordring kan Fabrikanterne med Lethed opfylde. Faren for, at der ved en Eftergæring dannes Alkohol i disse Drikke, er ikke stor, idet Teknikken dels i Pasteuriseringen, dels ved Tilsætning af de i de forskellige Lande tilladte Konservingsmidler har Midler i Hænde til at forhindre, at en Eftergæring, hvorved der dannes Alkohol, finder Sted. Opstaar der en alkoholdannende Eftergæring, skyldes det en mindre omhyggelig Behandling af Varen.“

Under Hensyn hertil har da Ædruelighedskommissionens Beværterlovsudvalg sluttet sig til Statsprøveanstaltens Opfattelse og har anset det for rettest i § 3 som nyt 2det Stykke at foreslaa indsat en Bestemmelse om, at en Drik, der kun indeholder en halv Rumprocent Alkohol eller derunder, ikke skal henregnes til stærke Drikke i Lovens Forstand. En saadan Bestemmelse findes altsaa i § 3 i det foreliggende Lovforslag. For øvrigt skal jeg gøre opmærksom paa, at under Sagens Behandling i det høje Landsting blev der fra forskellige Sider givet Meddelelse om, at for saa vidt denne Bestemmelse blev opretholdt, vilde forskellig Fabrikkers Citronsodavand komme ind under de alkoholholdige Drikke, der maatte betegnes som stærke. Om det nu virkelig er Tilfældet, er ikke endeligt undersøgt; skulde det være Tilfældet, bliver det et Spørgsmaal, om Bestemmelsen bør opretholdes ganske i den Skikkelse, i hvilken den her foreligger, idet disse Drikke vil neppe kan siges at have Karakteren af stærke Drikke.

Hvad de i det høje Landsting foretagne Ændringer angaar, er en Del af dem af ret formel Art, og jeg skal ikke optage det høje Tings Tid med at gøre Rede for dem, men jeg skal holde mig til de Ændringer, som er af mere væsentlig Karakter. I Lovforslagets § 10 har baade Ædruelighedskommissionen og den tidligere radikale Regering saavel som ogsaa det høje Folketing fastsat Bevillingernes Varighed til 5 Aar. Man har i